

INLO – Innvandrernes Landsorganisasjon
Tastagata 30/32
Postboks 555
4001 Stavanger

Sosialdepartementet	
Saksnr.: 200301958	Dok.nr.: 39
Arkivkode: 311.1	Journ dato: 01.07.04
Avd.: SLE	Saksbeh.:
U.off.:	

Det kongelige sosialdepartement
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

ref: 200301958-/CSH

Stavanger 28.06.2004

Høringsuttalelse om forslag til endring i kapittel 1 i Utenlandske statsborgeres rett til sosialhjelp i forskrift 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v.

INLO forstår behovet for klarere linjer i praksis når det gjelder utenlandske statsborgeres rett til sosiale tjenester i Norge. Samtidig understreker vi at alle endringer i forskriften må ta fullt hensyn til den konkrete situasjonen vedkommende befinner seg i, slik at ingen faller utenfor systemet eller blir offer for urettmessig behandling.

Kravet om "lovlig opphold" har hele tiden skapt problemer i praksis og INLO kan ikke se at endringene i forskriften vil gjøre slutt på det. Vi minner om at det finnes en gruppe mennesker, som etter loven ikke har oppholdstillatelse i Norge og etter loven burde vært sendt hjem, men som av forskjellige grunner ikke kan reise tilbake til sine hjemland eller til noe annet land i verden.

Det dreier seg om de såkalte "ureturnbare", mennesker som ikke kan – enten på grunn av forfølgelser, tortur eller andre trusler eller på grunn av at myndighetene i hjemlandet ikke vil ta imot dem – reise tilbake og motta sosiale tjenester eller klare å skaffe seg utkomme på annen måte i sitt hjemland.

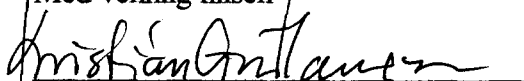
I flere asylmottak i Norge – blant annet på Dale i Rogaland – finnes det mennesker som er fratatt alle tjenester, også retten til å motta hjelp fra asylmottakene. INLO mener at forskriften må ta høyde for å løse dette problemet, vi tror at disse menneskene som øyensynlig faller mellom flere stoler må komme i en egen kategori og på et eller annet vis hjelpes. Vi forstår godt at de oppholder seg her "ulovlig" i den forstand at de har fått avslag på sin søknad om oppholdstillatelse, men problemet er at de kan likevel ikke reise noe sted, de kan ved selvhjelp ikke løse de problemene de er kommet opp i. Derfor må forskriften, etter INLOs vurdering, ta hensyn til slike ekstreme tilfeller, anerkjenne at dette er en reell problemstilling, og finne en konkret løsning i hvert enkelt tilfelle.

INLO frykter også at endringen i forskriften når det gjelder flytting mellom kommuner kan slå uheldig ut i enkelte tilfeller. Introduksjonsprogrammet blir ikke praktisert likt i alle kommuner og mange små kommuner har ikke menneskelige ressurser til å gjennomføre det på lik linje med de større kommunene og byene. Det er også en stor forskjell på hvordan kommunene bruker integreringstilskuddet i praksis. Det fører til at all henvisning til introduksjonsprogrammet også må vurderes konkret, hvis tilflyttingskommunen nekter en utenlandsk tilflytter sosiale tjenester fordi vedkommende har formell adgang til introduksjonsprogrammet i bostedskommunen, kan dette slå uheldig ut i og med at tilbudet i hjemstedskommunen ikke er tilfredsstillende. INLO mener derfor at vilkåret om at tilbakevisningen ikke må være "åpenbart urimelig" bør beholdes.

Når det gjelder personer som har kortvarig opphold i Norge er INLO enig i forslaget til endring i forskriften. Endringen til "kortvarig opphold" fra "ikke har bopel" vil være enklere å forholde seg til både for den enkelte og myndighetene.

INLO sier seg også enig i forslaget til endringene i forskriften i forhold til personer som er ofre for menneskehandel og personer som er ofre for tilfeldige eller uregelmessige opphold. Her må den enkelte situasjon utredes konkret og behovet for og omfanget av hjelp må i hvert enkelt tilfelle avgjøres konkret.

Med vennlig hilsen

Kristjan Gudlaugsson
Organisasjonssekretær INLO